

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-01-16
Besvaras senast
2020-01-30

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2019/20:256 Effektivare vargförvaltning

Det ter sig inte bara märkligt, utan också allvarligt att en myndighet som Naturvårdsverket tillåts överskrida tagna riksdagsbeslut när man bestämmer nivåer. I riksdagsbeslutet *En hållbar rovdjurspolitik* (prop. 2012/13:191, 2013/14:MJU7) står det att vargens referensvärde för en gynnsam bevarandestatus ska vara 170–270 individer.

Sverigedemokraterna har sedan denna intervallnivå fastställdes av riksdagen och fram till nyligen varit ensamt parti som gått ut med att 170 vargar ska vara gränsen för gynnsam bevarandestatus och har fram till detta riksdagsår också varit det enda parti i riksdagen som yrkat på denna nedre gräns i sina kommittémotioner, som ordagrant har lytt:

”I vissa områden i västra Svealand och södra Norrland är koncentrationen av varg mycket hög. Vargstammen i vissa områden behöver förvaltas mer aktivt. Vargens referensvärde för en gynnsam bevarandestatus skall dock vara i enlighet med propositionen *En hållbar rovdjurspolitik*s nedre gräns för minsta livskraftiga population, innan licensjakt kan komma på tal.” Motion 2019/20:593 av Runar Filper m.fl. (SD)

Efter riksdagsbeslutet 2013 har Naturvårdsverket utifrån ett vetenskapligt underlag gjort en ny bedömning om att det behövs minst 300 vargar för att populationen ska anses ha gynnsam bevarandestatus. Detta utan att ha ett nytt riksdagsbeslut i ryggen.

I vissa områden i västra Svealand och södra Norrland är koncentrationen av varg mycket hög och stammen bör därför i vissa områden förvaltas mer aktivt. När licensjakter uteblir finns bara förlorare, och vargen är den enskilt största förloraren när den illegala jakten ges allt fler incitament och man tar lagen i egna händer. Vi har sett hela revir försvinna spårlöst och antalet vargindivider har reducerats kraftigt i vissa områden, lokalt som regionalt, trots att licensjakt inte bedrivits där.

Det är också viktigt med en stark lokal och regional förankring vad gäller inflytande och beslutsgång bland de människor som lever och verkar där. Beslut om vargjakt borde kunna tas redan i viltförvaltningsdelegationen när gynnsam bevarandestatus uppnåtts och med hänsyn till ekonomiska intressen.

En viltförvaltningsdelegation ska i dag besluta om övergripande riktlinjer för viltförvaltningen inom länet, liksom skydds- och licensjakt. Man prövar också frågor om godkännande av det förslag till miniminivåer för förekomsten av bland annat varg som ska lämnas till samverkansrådet.

När riksdagen 2013 röstade igenom propositionen *En hållbar rovdjurspolitik* var en av de viktigaste punkterna att ytterligare steg skulle tas för att regionalisera ansvaret för rovdjursförvaltningen. Ska regionaliseringen av rovdjurspolitiken gå från ord till handling bör förordningen ändras för att möjliggöra att skarpa beslut tas redan i länens viltförvaltningsdelegationer.

Genom att återgå till riksdagsintervallet gällande gynnsam bevarandestatus kommer vi ned på en nivå som i dag skulle möjliggöra licensjakt och får i samma veva möjlighet att tunna ut koncentrationen av varg där den är som tätast.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

1. Hur ser statsrådet på att Naturvårdsverket inte följer riksdagsbeslutet om gränsen för gynnsam bevarandestatus utan i stället kör över det beslut som togs av våra folkvalda?
2. Anser statsrådet att regeringen bör bemyndiga Naturvårdsverket att rätta sin bedömning av nivå för gynnsam bevarandestatus efter det riksdagsbeslut som togs 2013?
3. Vad gör regeringen för att verkställa en effektivare viltvård som förvaltar vargen i stället för att indirekt utsätta den för illegal jakt?
4. Hur ser statsrådet på möjligheten att stärka det lokala och regionala inflytandet i viltförvaltningsdelegationerna?

.....
Runar Filper (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders